

Jurisprudentie

Zaak T-639/16 P

FV
tegen
Raad van de Europese Unie

„Hogere voorziening – Ambtenarenrecht – Ambtenaren – Beoordeling –
Loopbaanontwikkelingsrapport – Beoordelingsjaar 2013 – Verwerping van het beroep in eerste
aanleg – Samenstelling van de rechtsprekende formatie die het arrest in eerste aanleg heeft gewezen –
Procedure voor de benoeming van een rechter in het Gerecht voor ambtenarenzaken – Bij de wet
ingesteld gerecht – Beginsel van de bij wet aangewezen rechter”

Samenvatting – Arrest van het Gerecht (Kamer voor hogere voorzieningen) van 23 januari 2018

1. *Gerecht voor ambtenarenzaken – Procedure voor de benoeming van een rechter in dit Gerecht – Beoordelingsbevoegdheid van de Raad – Grenzen – Inachtneming van de voorwaarden die in de openbare oproep tot kandidaatstelling zijn gesteld en van de procedureregels die voor de uitoefening van de beoordelingsvrijheid zijn vastgesteld*

(Art. 257, vierde alinea, VWEU; statuut van het Hof van Justitie, bijlage I, art. 2, lid 1, derde alinea, en art. 3, leden 1, 2 en 4)

2. *Recht van de Europese Unie – Beginselen – Grondrechten – Eerbiediging verzekerd door de Unierechter – Inaanmerkingneming van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens – Beginsel van de bij wet aangewezen rechter – Onregelmatigheid in de procedure voor de benoeming van een rechter in het Gerecht voor ambtenarenzaken – Schending van dit beginsel*

(Art. 6, lid 1, VEU; Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, art. 47, tweede alinea, en art. 52, leden 3 en 7)

1. Zie de tekst van de beslissing.

(zie punten 40-47, 53-55)

2. Wanneer een betwisting inzake de regelmatigheid van de samenstelling van de formatie van het gerecht dat in eerste aanleg heeft geoordeeld rijst die niet kennelijk van elke grond ontbloomt is, dient de rechter van de hogere voorziening na te gaan of die formatie regelmatig was samengesteld. Een middel inzake onregelmatigheid van de samenstelling van de rechtsprekende formatie vormt immers een middel van openbare orde dat ambtshalve dient te worden onderzocht, ook wanneer die onregelmatigheid niet in eerste aanleg is aangevoerd.

Zoals blijkt uit artikel 47, tweede alinea, eerste zin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, is een van de vereisten inzake de samenstelling van de rechtsprekende formatie dat de gerechten onafhankelijk en onpartijdig zijn en vooraf bij wet zijn ingesteld.

Uit dat vereiste, dat in die zin dient te worden uitgelegd dat de samenstelling van het gerecht en zijn bevoegdheden vooraf bij wet moeten zijn geregeld, volgt het beginsel van de bij wet aangewezen rechter, waarvan het doel is de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht ten opzichte van de uitvoerende macht te waarborgen.

Artikel 52, lid 3, eerste zin, van het Handvest van de grondrechten bepaalt dat voor zover dit Handvest rechten bevat die corresponderen met rechten die zijn gegarandeerd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM”), de inhoud en reikwijdte ervan dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend.

Krachtens artikel 6, lid 1, derde alinea, VEU en artikel 52, lid 7, van het Handvest van de grondrechten moet de toelichting die is opgesteld om richting te geven aan de uitlegging van dit Handvest bij de uitlegging van de daarin vermelde rechten door de rechterlijke instanties van de Unie naar behoren in acht worden genomen.

Hieruit volgt dat voor de uitlegging van artikel 47, tweede alinea, eerste zin, van het Handvest van de grondrechten rekening dient te worden gehouden met de waarborg die wordt geboden door artikel 6, lid 1, eerste zin, EVRM, waarin ook het beginsel van de bij de wet aangewezen rechter is neergelegd.

Gelet op het belang van de eerbiediging van de regels voor de benoeming van rechters in het Gerecht voor ambtenarenzaken voor het vertrouwen van de justitiabele en van het publiek in de onafhankelijkheid en de onpartijdigheid van de rechters, en aangezien de Raad bewust buiten het rechtskader is getreden dat voortvloeide uit de openbare oproep tot kandidaatstelling en uit de regels voor de benoeming van de rechters in het Gerecht voor ambtenarenzaken, kan een rechter die in strijd met die regels is benoemd niet worden beschouwd als een bij de wet aangewezen rechter in de zin van artikel 47, tweede alinea, eerste zin, van het Handvest van de grondrechten.

(zie punten 66-71, 77, 78)